

Apáti Bence: Oltásom története

2021 április 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Elkezdtem picit kedvelni Putyint. Doktorminiszterelnök urat pedig továbbra is bírom.

A Budapesti Operettszínház balettigazgatója, az ismert publicista, Apáti Bence írása az Origónak.

Most, hogy egyre másra hullanak ki a baloldali politikusok szekrényeiből az oltásellenes címkével ellátott csontvázak, én is szeretném elmondani oltakozásom rövid, ám tanulságos történetét.

A regisztrációt nem siettem el, tekintve, hogy nagyon úgy tűnt, hogy korom (40), egészségi állapotom (szinte kitűnő) és Brüsszel tökéletesen elbaltázott vakcinabeszerzése miatt csak valamikor novemberben kerülhetek sorra. Azonban a család aggodásra hajlamos része komolyan elkezdett lobbizni a regisztrálásom érdekében, én pedig hajlamos vagyok a szelíd barátokéi és anyai terror... pardon, nyomás előtt fejet hajtani, így a kilátástalannak tűnő jövő ellenére mégiscsak ellátogattam a kormányzati oldalra.

Nagyjából 30 másodperc alatt végeztem is a dologgal, majd hátradőltem, és a csak a vesztesekre jellemző nyugalommal vártam 2021 novemberét. Esetleg októberét.

Azonban március közepe/vége táján egyre-másra jöttek a hírek a korombeli ismerősökről és ismert emberekről, hogy sikerült oltakozniuk, úgyhogy én is felvettem a kapcsolatot a háziorvosommal, és jeleztem neki, hogy ha akad olyan idősebb, a baloldali propaganda miatt elbizonytalanodott polgártársam - na jó, nem éppen így fogalmaztam -, aki visszautasította az egyik kiváló keleti vakcinát, én szívesen oltakoznék helyette.

Tekintve, hogy 8 éves korom óta a 13. kerületben lakom, ahol csak a baloldal szokott nyerni - emiatt a jobboldali ember szinte csak kalandvagyból jár el szavazni -, biztos voltam benne, hogy a DK-s és a szoci agymosás sikeres volt, és így rövid idő múltán én is védett lehetek.

Természetesen így is lett, két nap múlva már csörgött is a telefonom, és a háziorvosom kedves asszisztense közölte is a jó hírt; egy hét múlva, április 12-én 14.30-kor bemehetek a Honvéd Kórházba; Szputnyikot kapok.

Mióta ez a rohadt vírus van, kórosan hipochonder lettem, ami praktikusán azt jelenti, hogy több mint egy éve maszk nélkül ki sem teszem a lábam a lakásból, az Operettszínházban - balett-teremben, igazgatósági üléseken, munkamegbeszéléseken - tehát mindenhol hordom, ahol csak lehet, kezet mosok, fertőtleníték, és még csak egy féllilegális buliban sem voltam.

Se vendégségben.

Tulajdonképpen még drága anyukámat sem látogattam meg. Karácsonykor az ablaka alá tömörült a fél család - az első emeleten lakik -, és ott énekeltünk neki, majd felrohantam és letettem a neki szánt ajándékokat az ajtaja elé.

Nem is kaptam el ezt a kis mocskot. És ? sem.

Zárójelben jegyzem meg, hogy ez igaz az irányításom alá tartozó táncosokra és a musicalegyüttes tagjaira. Nagyjából 70 főről beszélünk. Október óta - akkor két esküvő volt a tettes - írj és mondd, egy darab fertőztünk sem volt, pedig egészen március 4-éig teljes gőzerővel dolgoztunk.

Ezt tudja a maszk, a fertőtlenítés és a felelősségteljes viselkedés. No meg a folytonos nyaggatás, odafigyelés. Úgy rohángáltam az irodám és a balett-terem között, mint egy mérges, koffeinmérgezett egér, és nem féltem könyörögni, veszekedni, fenyegetőzni.

Amelyek miatt az első néhány hétben egészen biztosan nagyon utáltak a mérvészeim, de azóta ez valószínűleg megváltozott, mert az intézkedések engem-minket igazoltak.

Nem egy ördöglakat.

Úgyhogy az április 5-ét megelőző héten még magasabb fokozatra kapcsoltam, nehogy akkor patkoljak el, mikor már látom a szabadságomat jelző fényt a börtönöm alagútjából.

Tiszta ciki lett volna.

Ugyanis ez a brit mutáns alattomosabb, mint el?z? kollégái, teljesen egészséges, 29 éves fiatalokat is képes elvinni.

Hétf?n felkeltem, eljártam a szokásos reggeli orosz népi táncot, közben oroszul kurjangattam és énekeltem, kedvesem pedig végtelen türelemmel nézte a produkciót. Egy hete így kezd?dött ugyanis minden nap.

Boldog voltam, na.

14.20 után érkeztem néhány perccel a Honvédkórházhoz, tollat persze elfelejtettem vinni, pedig el?re bekészítettem. Emiatt kicsit aggódtam.

A bejáratnál katonák fogadtak és igazítottak útba mindenkit. Tették ezt valami elképeszt? profin és határozottan.

Kérésükre beálltam a K épület el?tti három (!) emberes sorba, majd lázmérés után, amit egy kedves és fiatal katonahölgy végzett el, felballagtam az els? emeletre, ahol szintén két katona fogadott, majd irányított a megfelelő helyre. Rövid regisztráció, ottani tollal, kifejezetten kedves, hogy az ilyen szenilis hülyékre is gondoltak, mint amilyen én vagyok, persze el?tte-utána fert?tlenítés, majd az oltópont el?tt leültem.

Mindössze egy percig, mert aztán egy nálam is magasabb doki kedvesen behívott a szobába.

Ott el?ször megkaptam a lecseszést, hogy olvashatatlanul írok, amire jeleztem, hogy mondjanak valami újat, mert az els? osztály óta ezzel nyaggatnak, majd a doktor úr belém szúrta a t?t. Semmit sem éreztem. Nem fájt, nem csípett, tényleg szinte semmi nem volt.

Ezután következett a megfigyel?.

Szintén katonák és az egészségügyi személyzet mutatta az utat, no meg a piros-fehér szalagok.

Jött a szokásos, mindenkinek kötelez? félórás ülés az els? emeleti aulában. Hatalmas belmagasságú, tágas terem, simán tartható volt a véd?távolság, pedig legalább harmincan voltunk.

Vadul figyeltem magam, de még csak az oltás helye sem kezdett sajogni, úgyhogy 28 perc után - mindig is egy megzabolázhatatlan lázadó voltam - távoztam.

Roppant boldogan és elégedetten.

Este kicsit fáradt lettem, ami lássuk be, nem teljesen szokatlan dolog, de ezenkívül semmi bajom sem lett, még a testh?mérsékletem sem emelkedett meg.

Azóta sem történt semmi gubanc, egészséges vagyok, nem kezdett fájni a fejem, a torkom, az orrom sem folyik, bár kétségtelenül elkezdtem picit kedvelni Putyint. Doktorminiszterelnök urat pedig továbbra is bírom. Ha ? nem lenne, ez a beszámoló sem születhetett volna meg április közepén.

Legjobb esetben ?sszel.

Köszönet és hála az egészségügyben dolgozóknak, a katonáknak, a portyázóknak, és mindenkinek, aki lehet?vé tette, hogy a keleti vakcinák is elérhet?ek legyenek.

Mindenki regisztráljon, aki még nem tette meg!

Apáti Bence - www.origo.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló